

OKRESNÁ PROKURATÚRA TRNAVA
Vajanského 22, 918 67 Trnava 1

Číslo: 2 Pv 155/21/2207-52
EEČ: 2-21-2083-2024

Trnava 04.09.2024

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXXX a spol.**

Trestný čin: prečin: skrátenie dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2
písmeno d Trestného zákona
prečin: daňový podvod podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku
zastavujem trestné stíhanie obvineného:

XXXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: skrátenie dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d
Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z.

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona

- prečin: daňový podvod podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č.
40/2024 Z. z.

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona

na tom skutkovom základe, že:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode XXXXX a XXXXX, na bližšie nezistenom
mieste a bližšie nezistenom čase za účelom dosiahnutia zisku páchaním fiskálnej
trestnej činnosti, a to neoprávneným odpočítaním DPH a uplatnením nadmerného
odpočtu DPH,

- XXXXX ako majoritný akcionár spoločnosti XXXXX a.s. IČO: XXXXX, ktorá bola
od 27.11.2010 do 06.06.2017 jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti XXXXX
s.r.o. so sídlom Bratislava, XXXXX, IČO: XXXXX, DIČ: XXXXX, IČ DPH: XXXXX

(táto bola rozhodnutím spoločníkov o zrušení obchodnej spoločnosti podľa § 68 ods.3 písm. b) Obchodného zákonníka zrušená k 07.11.2027, ktorej právnym nástupcom sa stala spoločnosť XXXXX, XXXXX/30, XXXXX Košice, IČO: XXXXX), spoločnosť ktorú riadil prostredníctvom osoby - XXXXX ako štatutárneho zástupcu – konateľa obchodnej spoločnosti XXXXX s.r.o., teda ako osoba ovládajúca túto obchodnú spoločnosť, a

- XXXXX ako štatutárny orgán – konateľ obchodnej spoločnosti XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, DIČ: XXXXX, IČ DPH: XXXXX (ktorej právnym nástupcom sa stala spoločnosť XXXXX s.r.o., XXXXX/2926, 911 01 Trenčín, IČO: XXXXX, vymazaná dňa 13.02.2016 ex off),

simuláciou obchodnej činnosti medzi vyššie uvedenými obchodnými spoločnosťami týkajúcej sa reklamných služieb - konkrétne propagovania obchodnej spoločnosti XXXXX s.r.o. v rámci športovej činnosti hádzanárskeho klubu - združenia XXXXX XXXXX, vyhotovili a predložili k zaúčtovaniu do účtovnej evidencie obchodnej spoločnosti XXXXX s.r.o. fiktívne faktúry a to:

- faktúru č. 201412919 zo dňa 05.01.2015 na celkovú sumu 144 000 EUR, z toho základ dane 120 000 EUR a DPH vo výške 24 000 EUR, predmet fakturácie – na základe zmluvy o reklamnej spolupráci zo dňa 02.01.2014 prezentácia spoločnosti – reklamný partner XXXXX XXXXX,
- faktúru č. 201412920 zo dňa 05.01.2015 na celkovú sumu 70 656 EUR, z toho základ dane 58 880 EUR a DPH 11 776 EUR predmet fakturácie – na základe dodatku č. 1 k Zmluve o spolupráci zo dňa 01.08.2014,
- faktúru č. 201511808 zo dňa 30.11.2015 na celkovú sumu 19 512 EUR, z toho základ dane 16 260 EUR a DPH vo výške 3 252 EUR, predmet fakturácie – na základe objednávky zo dňa 30.08.2015 za nákup reklamného priestoru v DIGI SPORT a výrobu sponzorského odkazu,
- faktúru č. 201511809 zo dňa 30.11.2015 na celkovú sumu 30 552 EUR z toho základ dane 25 460 EUR a DPH 5 092 EUR, predmet fakturácie – na základe objednávky zo dňa 10.08.2015 za výrobu, tlač a distribúciu prezentačného materiálu v termíne 20.08.-04.12.2015,
- faktúra č. 201512819 zo dňa 07.12.2015 na celkovú sumu 198 000 EUR, z toho základ dane 165 000 EUR a DPH 33 000 EUR, predmet fakturácie – na základe zmluvy o spolupráci v reklamnej oblasti zo dňa 02.01.2015,

a to aj napriek tomu, že vyššie uvedené faktúry nenesú znaky základných princípov reálnej obchodnej činnosti, dodané a zdaniteľné plnenie za uvedené obdobia sa neuskutočnili tak ako boli deklarované, tieto boli iba fiktívne, v dôsledku čoho si obchodná spoločnosť XXXXX s.r.o. na základe takto prijatých faktúr vystavených obchodnou spoločnosťou XXXXX s.r.o.

- jednak neoprávnene uplatnili odpočet DPH podľa § 51 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 49 ods. 1 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a nadmerný odpočet podľa § 79 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov pri podávaní
 - a) dodatočného daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca december 2014 dňa 18.12.2016,
 - b) riadneho daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca november 2015 dňa 14.15.2015, a
 - c) riadneho daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie

- mesiac december 2015 dňa 23.01.2016,
- jednak si v rozpore s ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov neoprávneným zahrnutím týchto faktúr do účtovných a daňových nákladov ponížili aj hospodársky výsledok, na základe ktorého si znížil základ dane pri podávaní
 - a) riadneho daňového priznania k dani z príjmu právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2014 dňa 31.03.2015 a
 - b) riadneho daňového priznania k dani z príjmu právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2015 dňa 29.03.2016,

čím Slovenskej republike v zastúpení Finančným riaditeľstvom SR spôsobili neoprávneným uplatnením nadmerných odpočtov DPH, ktoré si obchodná spoločnosť XXXXX s.r.o. uplatnila, dlh vo výške 21.271,73 EUR za zdaňovacie obdobie 12/2014, dlh vo výške 14.415,86 EUR za zdaňovacie obdobie 12/2015 a súčasne skrátili DPH za zdaňovacie obdobie 12/2014 vo výške 14.504,27 EUR, za zdaňovacie obdobie 11/2015 vo výške 8.344,- EUR a za zdaňovacie obdobie 12/2015 vo výške 18.584,14 EUR, pričom horeuvedeným konaním súčasne skrátili daň z príjmu právnickej osoby v celkovej výške 84.832,- EUR (2014 – 39.353,60 EUR + 2015 – 45.478,40 EUR), čím takto spôsobili dlh voči štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky v celkovej výške 161.952,- EUR (21.271,73 EUR + 14.415,86 EUR + 14.504,27 EUR + 8.344,- EUR + 18.584,14 EUR + 84.832,- EUR),

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že je trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: skrátenie dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z.
 - štádium: dokonaný trestný čin
 - forma trestnej súčinnosti: spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona
- prečin: daňový podvod podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z.
 - štádium: dokonaný trestný čin
 - forma trestnej súčinnosti: spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona

na tom skutkovom základe, že:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode XXXXX a XXXXX, na bližšie nezistenom mieste a bližšie nezistenom čase za účelom dosiahnutia zisku páchaním fiskálnej trestnej činnosti, a to neoprávneným odpočítaním DPH a uplatnením nadmerného

odpočtu DPH,

- XXXXX ako majoritný akcionár spoločnosti XXXXX a.s. IČO: XXXXX, ktorá bola od 27.11.2010 do 06.06.2017 jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti XXXXX s.r.o. so sídlom Bratislava, XXXXX, IČO: XXXXX, DIČ: XXXXX, IČ DPH: XXXXX (táto bola rozhodnutím spoločníkov o zrušení obchodnej spoločnosti podľa § 68 ods.3 písm. b) Obchodného zákonníka zrušená k 07.11.2027, ktorej právnym nástupcom sa stala spoločnosť XXXXX, XXXXX/30, XXXXX Košice, IČO: XXXXX), spoločnosť ktorú riadil prostredníctvom osoby - XXXXX ako štatutárneho zástupcu – konateľa obchodnej spoločnosti XXXXX s.r.o., teda ako osoba ovládajúca túto obchodnú spoločnosť, a
- XXXXX ako štatutárny orgán – konateľ obchodnej spoločnosti XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, DIČ: XXXXX, IČ DPH: XXXXX (ktorej právnym nástupcom sa stala spoločnosť XXXXX s.r.o., Štefánikova 70/2926, 911 01 Trenčín, IČO: XXXXX, vymazaná dňa 13.02.2016 ex offa),

simuláciou obchodnej činnosti medzi vyššie uvedenými obchodnými spoločnosťami týkajúcej sa reklamných služieb - konkrétne propagovania obchodnej spoločnosti XXXXX s.r.o. v rámci športovej činnosti hádzanárskeho klubu - združenia XXXXX XXXXX, vyhotovili a predložili k zaúčtovaniu do účtovnej evidencie obchodnej spoločnosti XXXXX s.r.o. fiktívne faktúry a to:

- faktúru č. 201412919 zo dňa 05.01.2015 na celkovú sumu 144 000 EUR, z toho základ dane 120 000 EUR a DPH vo výške 24 000 EUR, predmet fakturácie – na základe zmluvy o reklamnej spolupráci zo dňa 02.01.2014 prezentácia spoločnosti – reklamný partner XXXXX XXXXX,
- faktúru č. 201412920 zo dňa 05.01.2015 na celkovú sumu 70 656 EUR, z toho základ dane 58 880 EUR a DPH 11 776 EUR predmet fakturácie – na základe dodatku č. 1 k Zmluve o spolupráci zo dňa 01.08.2014,
- faktúru č. 201511808 zo dňa 30.11.2015 na celkovú sumu 19 512 EUR, z toho základ dane 16 260 EUR a DPH vo výške 3 252 EUR, predmet fakturácie – na základe objednávky zo dňa 30.08.2015 za nákup reklamného priestoru v DIGI SPORT a výrobu sponzorského odkazu,
- faktúru č. 201511809 zo dňa 30.11.2015 na celkovú sumu 30 552 EUR z toho základ dane 25 460 EUR a DPH 5 092 EUR, predmet fakturácie – na základe objednávky zo dňa 10.08.2015 za výrobu, tlač a distribúciu prezentačného materiálu v termíne 20.08.-04.12.2015,
- faktúra č. 201512819 zo dňa 07.12.2015 na celkovú sumu 198 000 EUR, z toho základ dane 165 000 EUR a DPH 33 000 EUR, predmet fakturácie – na základe zmluvy o spolupráci v reklamnej oblasti zo dňa 02.01.2015,

a to aj napriek tomu, že vyššie uvedené faktúry nenesú znaky základných princípov reálnej obchodnej činnosti, dodané a zdaniteľné plnenie za uvedené obdobia sa neuskutočnili tak ako boli deklarované, tieto boli iba fiktívne, v dôsledku čoho si obchodná spoločnosť XXXXX s.r.o. na základe takto prijatých faktúr vystavených obchodnou spoločnosťou XXXXX s.r.o.

- jednak neoprávnene uplatnili odpočet DPH podľa § 51 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 49 ods. 1 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a nadmerný odpočet podľa § 79 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov pri podávaní

- a) dodatočného daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca december 2014 dňa 18.12.2016,
- b) riadneho daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca november 2015 dňa 14.15.2015, a
- c) riadneho daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca december 2015 dňa 23.01.2016,
- jednak si v rozpore s ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov neoprávneným zahrnutím týchto faktúr do účtovných a daňových nákladov ponížili aj hospodársky výsledok, na základe ktorého si znížil základ dane pri podávaní
- c) riadneho daňového priznania k dani z príjmu právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2014 dňa 31.03.2015 a
- d) riadneho daňového priznania k dani z príjmu právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2015 dňa 29.03.2016,

čím Slovenskej republike v zastúpení Finančným riaditeľstvom SR spôsobili neoprávneným uplatnením nadmerných odpočtov DPH, ktoré si obchodná spoločnosť XXXXX s.r.o. uplatnila, dlh vo výške 21.271,73 EUR za zdaňovacie obdobie 12/2014, dlh vo výške 14.415,86 EUR za zdaňovacie obdobie 12/2015 a súčasne skrátili DPH za zdaňovacie obdobie 12/2014 vo výške 14.504,27 EUR, za zdaňovacie obdobie 11/2015 vo výške 8.344,- EUR a za zdaňovacie obdobie 12/2015 vo výške 18.584,14 EUR, pričom horeuvedeným konaním súčasne skrátili daň z príjmu právnickej osoby v celkovej výške 84.832,- EUR (2014 – 39.353,60 EUR + 2015 – 45.478,40 EUR), čím takto spôsobili dlh voči štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky v celkovej výške 161.952,- EUR (21.271,73 EUR + 14.415,86 EUR + 14.504,27 EUR + 8.344,- EUR + 18.584,14 EUR + 84.832,- EUR),

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Dňa 21.03.2024 bol dozor vykonávajúcim prokurátorom vydaný záväzný pokyn na postup podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, a to voči osobe XXXXX a XXXXX za zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona v súbehu so zločinom daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave (ďalej len „vyšetrovateľ“) následne uznesením zo dňa 20.05.2024 pod ČVS: ORP-412/2-VYS-TT-2021 (ďalej aj ako „napadnuté uznesenie“) podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie osobe XXXXX a XXXXX, obom za zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona v súbehu so zločinom daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obvinený XXXXX si predmetné uznesenie o vznesení obvinenia prevzal dňa 27.05.2024 a zvolený obhajca XXXXX dňa 05.06.2024. Menovaný obvinený si prostredníctvom svojho obhajcu podal sťažnosť dňa 30.05.2024, ktorú po nahliadnutí do spisu dodatočne odôvodnil dňa 14.06.2024.

Obvinený XXXXX si uznesenie o vznesení obvinenia prevzal dňa 13.06.2024 s tým, že dňa 18.06.2024 si podal sťažnosť. Zvolený obhajca obvineného XXXXX si predmetné uznesenie prevzal dňa 07.08.2024, pričom vyšetrovateľovi oznámil, že sťažnosť dodatočne odôvodňovať nebude.

Následne dňa 15.08.2024 vyšetrovateľ predložil na tunajšiu prokuratúru sťažnosti obvinených proti uzneseniu o vznesení obvinenia spolu s originálom vyšetrovacieho spisu.

Vzhľadom na skutočnosť, že k vydaniu napadnutého uznesenia došlo na základe záväzného pokynu dozor vykonávajúceho prokurátora, boli sťažnosti obvinených spolu s dozorovým a vyšetrovacím spisom predložené v zmysle § 190 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku na nadriadenú Krajskú prokuratúru XXXXX dňa 26.08.2024.

Dňa 03.09.2024 bol vyššie uvedený spisový materiál vrátený na tunajšiu prokuratúru s tým, že vzhľadom na novelizované znenie trestných kódexov je prednostne pred akýmkoľvek rozhodovaním nevyhnutné vyriešiť otázku prípustnosti trestného stíhania, čím bude eventualite jej prípustnosti minimalizovaná doba samotného trestného stíhania. Spisový materiál bol vrátený k ďalšiemu týmto prípisom uvedenému konaniu.

Na základe uvedeného som v rámci výkonu prokurátorského dozoru nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní v zmysle ustanovenia § 230 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal vyšetrovací spis a dospel som k záveru, že trestné stíhanie je v danom prípade neprípustné, nakoľko trestné stíhanie je premlčané.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

K právnej kvalifikácii

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatelia priaznivejší.

Podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky a § 2 ods. 1 Trestného zákona inými slovami povedané platí zásada, že trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase jeho spáchania avšak, ak neskôr dôjde k zmene zákona,

použije sa zákon, ktorý je pre páchatela priaznivejší. Tento princíp zabezpečuje, aby trestné právo rešpektovalo základné princípy spravodlivosti a aby páchatel' nebol potrestaný prísnejšie, než by bol podľa novšieho a miernejšieho zákona.

Dňa 06.08.2024 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona (pozn. zákona č. 40/2024 Z. z.), ktorá zmenila viaceré vo veci relevantné ustanovenia. Pri porovnaní zákona účinného v čase spáchania skutku a aktuálneho zákona účinného v čase rozhodovania, je zrejmé, že nový Trestný zákon v znení zákona č. 40/2024 Z. z. je pre obvinených priaznivejší, a to z viacerých dôvodov:

- za prvé došlo k zníženiu trestných sadzieb ako u trestného činu podľa § 276 Trestného zákona, tak aj u trestného činu podľa § 277a Trestného zákona,
- za druhé došlo ku skráteniu doby premlčania,
- za tretie došlo k zvýšeniu výpočtov škody/rozsahu/prospechu, a
- za štvrté došlo k výraznej zmene zásad ukladania trestov a prioritizácie aplikácie alternatívnych trestov.

V dôsledku vyššie uvedeného je pre obvinených aplikácia Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. priaznivejšia a ich skutky je nateraz nutné právne kvalifikovať ako prečin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona v súbehu s prečinom daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Uvedená zmena právnej kvalifikácia je odôvodnená najmä zmenou ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

S vyššie uvedenou zmenou výpočtu škody potom dochádza automaticky aj k zmene právnej kvalifikácie napríklad z kvalifikovanej skutkovej podstaty na základnú skutkovú podstatu a pod. V posudzovanom prípade to okrem iného znamená, že ako pri zločine skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, tak aj pri zločine daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, kde postačovalo na naplnenie objektívnej stránky tohto trestného činu spôsobenie následku vo forme rozsahu aspoň vo výške prevyšujúcej sumu 26.600,- EUR, je po nadobudnutí účinnosti citovanej novely už nutné tento spôsobiť vo výške presahujúcej aspoň sumu 250.000,- EUR.

Keďže v danom prípade sa mali obvinení dopustiť stíhaného konania v rozsahu 35.687,59 EUR pri trestnom čine daňového podvodu podľa § 277a Trestného zákona a v rozsahu 126.274,41 EUR pri trestnom čine skrátenia dane a poistného podľa § 276 Trestného zákona, je zrejmé, že pre obvinených je aplikácia Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. omnoho priaznivejšia.

Skutkové a právne závery

Na to, aby bolo možné vo veci aplikovať inštitút zastavenia trestného stíhania v zmysle ust. § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, musí byť skutkový stav objasnený minimálne v takom rozsahu, aby bolo nepochybné, že vo veci nie sú dané dôvody na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného poriadku. To znamená, že trestné stíhanie môže byť zastavené podľa citovaného ustanovenia len v prípade, ak nie je daný niektorý z dôvodov zastavenia trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) až c) Trestného poriadku.

V ustanovení § 1 Trestného poriadku je vymedzený predmet a účel Trestného poriadku, pričom pod účelom Trestného poriadku treba rozumieť náležité zistenie trestných činov, spravodlivé potrestanie ich páchatel'ov a odňatie výnosov z trestnej činnosti za súčasného rešpektovania základných práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb.

Inak povedané, orgány činné v trestnom konaní a súdy sú v každom jednotlivom štádiu povinné postupovať tak, aby bol naplnený účel Trestného poriadku, teda na jednej strane náležite zistiť trestné činy a ich páchatel'ov spravodlivo potrestať a odňať výnosy z trestnej činnosti, na strane druhej v celom priebehu trestného konania rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci ustanovenej v § 2 ods. 10 Trestného poriadku vyplýva, že len orgán činný v trestnom konaní (teda policajt a prokurátor) určuje mieru dokazovania, ktorú musí v prípravnom konaní vykonať na to, aby bol skutkový stav veci zistený bez dôvodných pochybností a v rozsahu, ktorý bude podkladom pre spravodlivé rozhodnutie. Je nutné pritom dodať, že zmienená miera dokazovania sa v každom štádiu trestného konania líši, pričom v tomto prípade sa nejedná o všeobecnú mieru dokazovania, ktorá je príznačná pre rozhodnutie súdu o vine, kde sú zákonom presne určené hranice tejto miery, ktoré sa pravidelne vyžadujú na takéto rozhodnutie, ale v prípade postupu podľa § 206 Trestného poriadku ide o redukovanú mieru dokazovania, kde sa vyžaduje nižšia intenzita dokazovania, obdobne ako je tomu v prípade rozhodovania o väzbe.

Proces vykonávania vyššie uvedeného dokazovania je pritom ovládaný zásadou voľného hodnotenia v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov

(jednotlivo ako aj v ich súhrne), dochádza k vydaniu rozhodnutia vo veci. Orgány činné v trestnom konaní pritom hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Iným slovom povedané, vnútorné presvedčenie možno považovať za výsledok, ku ktorému orgán činný v trestnom konaní dospel na základe zhodnotenia dôkazov a všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne, pričom sa nejedná o ľubovôľu tohto orgánu, ale o objektívne zhodnotenie zistených kritérií, teda najmä prípustnosti prameňa dôkazu a zákonnosti procesného postupu pri dokazovaní, ďalej či sa dôkaz vzťahuje na dokazovanú skutočnosť a či je tento dôkaz presvedčivý a vierohodný.

Trestným činom je v zmysle ustanovenia § 8 Trestného zákona protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone. Predmetné ustanovenie pojednáva o tom, že o trestný čin sa jedná iba v prípade, ak sú súčasne splnené všetky jeho obligatórne (povinné) podmienky, ktorými sú protiprávnosť a formálne znaky, t. j. znaky niektorej skutkovej podstaty trestného činu uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona (objekt, subjekt, objektívna stránka, subjektívna stránka).

Podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného poriadku sa prečinu skrátenia dane a poistného dopustí ten, kto vo väčšom rozsahu skráti daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie.

Objektom trestného činu podľa § 276 Trestného zákona je vo všeobecnosti záujem štátu na správnom vymeraní dane, pričom predmetnom tohto trestného činu sú finančné prostriedky, o ktoré bola v dôsledku protiprávneho konania poškodená Slovenská republika.

Pod zákonným znakom „skrátenie dane“ možno preto považovať akékoľvek konanie páchatela, v dôsledku ktorého mu príslušný štátny orgán alebo orgán verejnej samosprávy vyrubí daň v nižšej než zákonom určenej sume alebo k vyrubeniu dane vôbec nedôjde.

Trestný čin skrátenia dane je charakteristický podvodným úmyslom páchatela a na rozdiel od všeobecného ustanovenia o podvode je však tento úmysel špecificky zameraný na zníženie alebo úplné eliminovanie daňovej povinnosti prostredníctvom uvedenia do omylu daňového úradu v otázke údajov, z ktorých daňová povinnosť, respektíve jej výška vyplýva, vrátane zatajenia takých údajov. Daň však možno skrátiť len do výšky, v ktorej sa má priznať (a následne zaplatiť). Nemožno ju teda skrátiť, resp. ďalej skracovať, ak výsledná daňová povinnosť nie je vyjadrená reálnym (kladným) číslom (pozn. ak je nulová).

Úmyselné podvodné konanie páchatela, ktorým dosiahne, že mu daň nebola vôbec vyrubená alebo mu bola vyrubená v nižšej výmere, je dokonaným trestným činom skrátenia dane podľa § 276 Trestného zákona, pričom úmysel páchatela (pozn. v zmysle ust. § 15 Trestného zákona) sa musí vzťahovať aj na okolnosť, že daň sa skracuje.

Podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona sa prečinu daňového podvodu dopustí ten, kto neoprávnene vo väčšom rozsahu uplatní nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech.

Objektom trestného činu je ochrana finančných záujmov štátu, konkrétne ochrana majetku štátu pred neoprávneným vyplácaním daňových preplatkov pri DPH a spotrebnej dani, ktoré majú formu nadmerného odpočtu. Na rozdiel od trestného činu skrátenia dane a poistného nie je objektom pri daňovom podvode ochrana finančných záujmov štátu pred protiprávnymi podvodnými útokmi zo strany daňových subjektov alebo iných osôb, ktoré spočívajú v znižovaní daňovej povinnosti. Pri daňovom podvode sú finančné záujmy štátu chránené pred neoprávnenými výdavkami prostredníctvom nezákonne uplatnených "vratiek".

Objektívna stránka trestného činu spočíva v neoprávnenom uplatnení nároku na vrátenie DPH (tzv. nadmerného odpočtu DPH) alebo spotrebnej dane. Neoprávnené uplatnenie nároku na vrátenie dane vo všeobecnosti spočíva v tom, že páchatel' vykazuje zdaniteľné plnenie, nadobudnutie tovaru na vstupe, ktoré je však fiktívne, teda vykonané nebolo, a tak dosiahne neoprávnený odpočet dane. Vykázaním fiktívneho zdaniteľného plnenia si páchatel' neoprávnene navýšil daň na vstupe, čím rozdiel medzi daňou na výstupe a daňou na vstupe predstavuje negatívne číslo. Páchatel' tým v konečnom dôsledku predstiera, že je oprávnený na vrátenie nadmerného odpočtu DPH (alebo spotrebnej dane), čomu zodpovedá povinnosť štátu takýto odpočet subjektu vyplatiť.

V prípade takzvaného nadmerného odpočtu DPH teda vzniká situácia, keď páchatel' na základe fiktívnych zdaniteľných plnení požaduje od štátu nárok na vrátenie DPH – tzv. „nadmerný odpočet DPH“. Ide preto o situáciu, ak páchatel' určitým podvodným spôsobom – napr. fiktívnou fakturáciou dosiahne, že daň na výstupe je nižšia ako daň na vstupe a uplatní si voči štátu nárok na vrátenie tohto rozdielu, resp. o situáciu, kedy dôjde k prevýšeniu dane na vstupe, teda uplatneného odpočtu, nad daňovou povinnosťou, teda daňou na výstupe, nakoľko práve v takom momente vzniká pohľadávka daňovníka voči štátu (pozn. dlh štátu), nie naopak. Ak je taká situácia pritom vytvorená fiktívnou obchodnou operáciou a jej predstieraním v daňovom priznaní dôjde k uvedeniu daňového úradu do omylu, jej výsledkom je neoprávnené uplatnenie nároku na vrátenie DPH, kedy budú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu daňového podvodu podľa § 277a Trestného zákona. To znamená, že páchatel' podvodne deklaruje, že daň na výstupe je nižšia ako daň na vstupe a uplatňuje si voči štátu podľa § 79 zákona o DPH nárok na vrátenie tohto rozdielu.

Ďalej možno vzhľadom na vyššie uvedené zoslať záver aj o tom, že súbeh trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 276 Trestného zákona a trestného činu daňového podvodu podľa § 277a Trestného zákona je možný.

Inak povedané, pri oboch vyššie uvedených trestných činoch páchatel' uvádza Slovenskú republiku zastúpenú príslušným správcom dane do omylu, t.j. klame, predstiera niečo, čo nie je v súlade so skutočnosťou, a to pri trestnom čine skrátenia dane a poistného v tom, že daňový subjekt nemá žiadnu vlastnú daňovú povinnosť, respektíve ju síce má, ale v nižšej výške, než ju má v skutočnosti, a pri trestnom čine

daňového podvodu páchatel predstiera, že má nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty, respektíve spotrebnej dane, no v skutočnosti tento nárok nemá, prípadne ho má, ale len v nižšej výške, než akú deklaruje.

Z dôvodu totožnosti podstaty konaní tvoriacich objektívnu stránku skutkových podstát týchto trestných činov sa možno s otázkou, či skutková podstata súdeného trestného činu vyžaduje pre jeho spáchanie konanie špeciálneho subjektu, vysporiadať analogicky poukazom na ustálenú judikatúru.

Platí, že páchatelom aj spolupáchatelom trestného činu skrátenia dane podľa § 148 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 môže byť nielen subjekt dane, ale ktokoľvek, kto svojím úmyselným konaním spôsobí, že zákonná daň nebola jemu alebo aj inému subjektu dane vymeraná buď vôbec, alebo nie v zákonnej miere a daň tak bola skrátená v značnom rozsahu. Subjekt dane a subjekt trestného činu skrátenia dane nemusia byť totožné, a nemožno preto zamieňať daňovú zodpovednosť (povinnosť zaplatiť daň) a trestnú zodpovednosť za skrátenie dane. U spolupáchateľstva trestného činu skrátenia dane podľa § 148 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 je ľahostajné, či subjektom dane boli všetci spolupáchatelia alebo len niektorí z nich alebo či subjektom dane bola osoba rozdielna od spolupáchateľov. Je tiež ľahostajné, či subjektom dane bol každý spolupáchateľ do celej výšky skrátenej dane alebo len do jej časti (R 25/1968).

Prezentované právne závery je preto potrebné (s ohľadom na už skôr uvedené) v plnom rozsahu akceptovať aj vo vzťahu k otázke subjektu trestného činu daňového podvodu podľa § 277a Trestného zákona s dodatkom, že nemožno mechanicky či formálne zamieňať daňovú povinnosť s trestnou zodpovednosťou.

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon, viacero právnych úkonov alebo iné skutočnosti uskutočnené bez riadneho podnikateľského dôvodu alebo iného dôvodu, ktorý odráža ekonomickú realitu, a ktorých najmenej jedným z účelov je obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, sa pri správe daní neprihliada.

Napokon vo vzťahu k daňovej trestnej činnosti možno uviesť, že faktúra ako daňový doklad osvedčuje vznik zdaniteľného plnenia, a preto musí vychádzať z reálne vzniknutého stavu. Nepostačuje pritom len formálna existencia právneho (zmluvného) vzťah medzi dotknutými subjektmi, v zmysle ktorého faktúra ako účtovný doklad vznikla. To znamená, že pokiaľ bolo na konkrétnom zmluvnom základe vykonané určité plnenie, následne vystavená faktúra potom preukazuje vykonanie účtovného zápisu. Inými slovami povedané, vystavená faktúra účtovne dokumentuje existenciu zdaniteľného plnenia. Podstatné teda je zaoberať sa otázkou, či k zdaniteľnému plneniu reálne došlo alebo nie.

Pod skrátením dane možno pritom rozumieť viacero špecifických druhov „podvodov“ na DPH, ako napríklad tzv. fiktívna fakturácia.

Pri tzv. fiktívnej fakturácii ide o neoprávnené vytváranie daňových nákladov či vytváranie nárokov na odpočet DPH cez fiktívne daňové doklady, zvyčajne za % odmenu, resp. ide o nákup faktúr za vopred dohodnuté % z fakturovanej ceny. Tieto fiktívne daňové doklady sa viažu k neexistujúcemu plneniu, teda ide len o formálne deklarovanie plnenia, ktoré nikdy neexistovalo, v dôsledku čoho páchatel' sleduje zníženie daňovej povinnosti na dani z príjmu či na dani z DPH. Typickým znakom takejto fakturácie sú platby v hotovosti, prípadne bankové prevody vykazujúce časté výbery v hotovosti vo vyšších sumách (pozn. keďže sa tieto vracajú späť s tým, že sú už ponížené o % podiel).

V súvislosti s úvahami o dôvodnosti aplikácie inštitútu zastavenia trestného stíhania v zmysle ust. § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, je potrebné najmä skúmať, aká je kvalita dôvodnosti obvinenia, teda či k posudzovaným skutkom vôbec mohlo dôjsť za doposiaľ ozrejmenej okolností, a ak áno, či majú tieto znaky stíhaných trestných činov.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania rezultuje skôr ten skutkový záver, že stíhaný skutok sa mal stať, tento skutok toho času vykazuje všetky znaky prečinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona a prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona, pričom je dostatočne odôvodnený záver, že stíhaného skutku sa mali dopustiť práve obvinení XXXXX a XXXXX.

Dôvodnosť a opodstatnenosť trestného stíhania obvinených vyplýva predovšetkým zo zabezpečených výsluchov, a to svedka Ing. Jaroslava Radovského, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX a XXXXX, z výsluchov ktorých sú zrejmé najmä skutočnosti týkajúce sa dojednania stíhanej obchodnej spolupráce, uzatvorenia zmluvy o spolupráci v reklamnej oblasti spolu s dodatkom č. 1, postavenia obvineného XXXXX v obchodnej spoločnosti XXXXX a postavenie obvineného XXXXX v obchodnej spoločnosti XXXXX

V neposlednom rade o dôvodnosti trestného stíhania obvinených svedčí aj zabezpečená zmluva o predaji časti podniku spolu s rozhodnutím jediného spoločníka spoločnosti, správa zo spoločnosti DIGI Slovakia, s.r.o., zápisnica o ústnom pojednávaní z DÚ XXXXX, ďalej správy z bánk pôsobiacich na území SR, výpisy z účtu Tatra banky, a.s., výpisy z účtu VÚB. a.s., výpisy z účtu Primá banky Slovensko, a.s., výpisy z účtu Sberbank Slovensko, a.s., ale aj daňové priznania k dani z pridanej hodnoty a k dani z príjmov právnickej osoby spoločnosti XXXXX, faktúry dodávateľa spoločnosť XXXXX, zmluva o spolupráci v reklamnej oblasti spolu s dodatkom č. 1, protokoly z daňovej kontroly, rozhodnutia a iné podklady súvisiace z daňovou kontrolou, kontrolné výkazy DPH daňového subjektu XXXXX a daňového subjektu XXXXX, monitoring poskytnutých reklamných služieb spoločnosti XXXXX od 03.01.2015 - 31.12.2014 a od 02.01.2015 - 31.12.2015, fotodokumentácia z internetovej stránky <http://hadzana.sporta.sk>, fotodokumentácia z reklamných videospotov Sporta XXXXX, ako aj iné listinné dôkazy majúce vzťah k predmetnej trestnej veci.

Podstatné vo veci sú však najmä dôkazy svedčiace o tom, že plnenia vyplývajúce z tzv. fiktívnych faktúr bližšie špecifikovaných v skutkovej vete, sa reálne

neuskutočnili, tieto neboli dodané, resp. k takejto obchodnej činnosti nedošlo, no napriek tomu na základe takto prijatých faktúr došlo:

- jednak k neoprávnenému uplatneniu odpočtov DPH podľa § 51 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 49 ods. 1 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a neoprávnenému uplatneniu nadmerných odpočtov podľa § 79 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov pri podávaní jednotlivých daňových priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2014, november 2015 a december 2015 a
- jednak v rozpore s ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov k neoprávnenému poníženiu hospodárskeho výsledku, resp. zníženiu základu dane pri podávaní jednotlivých daňových priznaní k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2014 a 2015.

Zo správy spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o. totiž vyplýva, že táto spoločnosť neeviduje v období mesiacov august a september 2015 žiadnu spoluprácu so spoločnosťou XXXXX V predmetnom období však evidujú spoluprácu so združením XXXXX XXXXX formou odvysielania troch verzií 30s spotov, každý v objeme 70 spotov (t.j. celkový objem 210 spotov), vo vysielaní programových služieb DIGI Šport 1 a DIGI Šport 3 v období od 17.08.2015 do 06.09.2015.

Z predložených reklamných spotov XXXXX XXXXX bola spracovaná fotodokumentácia, avšak logo spoločnosti XXXXX. s.r.o. sa v týchto spotoch vôbec nenachádza.

Súčasne boli z internetovej stránky <http://hadzana.sporta.sk/> stiahnuté fotografie z hádzanárskych zápasov SPORTAcademy XXXXX, na ktorých v športovej hale boli na rôznych častiach na reklamných paneloch vyzobrazený reklamní partneri. Porovnaním týchto fotografií so zabezpečenými monitoringmi poskytnutých reklamných služieb spoločnosti XXXXX v období od 03.01.2015 - 31.12.2014 a od 02.01.2015 – 31.12.2015, bolo jasne preukázané, a to aj porovnaním identických obrazových záznamov, že logo spoločnosti XXXXX bolo v predložených monitoringoch iba vložené do existujúcich obrazových záznamov z hádzanárskych zápasov XXXXX XXXXX.

Tieto skutočnosti boli pritom viac menej preukázané už daňovým konaním, pričom v tejto súvislosti možno poukázať aj na obsah protokolu z daňovej kontroly, z obsahu ktorého je zrejmé, že správca dane skúmaním predloženého monitoringu za rok 2015 a vyhľadávacou činnosťou vo fotografiách na internetovej stránke www.sporta.sk zistil, že na reklamných mantineloch, spoločných paneloch partnerov a ani na svetelnom LED banery nebolo logo a obchodné meno spoločnosti XXXXX Správca dane považuje predložený monitoring za rok 2015 za účelovo vyhotovený, nakoľko fotografie v ňom umiestnené boli upravené fotomontážou - logá a obchodné mená iných spoločností boli nahradené logom a obchodným menom spoločnosti XXXXX Súčasťou predloženého monitoringu za rok 2015 boli plagáty a prezenčné bulletiny, čo však nedokazuje, že boli v skutočnosti reálne umiestnené a distribuované resp. že logo a obchodné meno spoločností XXXXX, nebolo na nich dodatočne upravené. Prílohou monitoringu za rok 2015 bol aj CD nosič, na ktorom sa nachádzala audiovizuálna nahrávka s celkovou dĺžkou 30 sekúnd, kde na konci

bolo zobrazené obchodné meno XXXXX s podtitulom „produkty hygieny“. Súčasťou monitoringu za rok 2015 bol aj zoznam odvysielaných sponzorských odkazov v T V DIGI ŠPORT v termíne od 17.08.2015 do 06.09.2015. Existencia samotného reklamného spotu a zoznam odvysielaných sponzorských odkazov však nedokazuje, že reklama bola aj reálne odvysielaná na športových kanáloch TV DIGI ŠPORT - správca dane preto nepovažuje služby v zmysle prijatej faktúry č. 201512819 za dodané.

Vyššie uvedené skutočnosti umocňujú napríklad obrazové záznamy z monitoringu za rok 2015 – konkrétne fotografia stojanov spoločného panelu partnerov, kde logo spoločnosti XXXXX je umiestnené pod logom spoločnosti BMM, avšak na fotografii zobrazujúcej svetelný LED baner, kde vidno jeden z vyššie uvedených stojanov, už logo spoločnosti XXXXX pod logom spoločnosti XXXXX vyobrazené nie je a namiesto neho je tam logo úplne inej obchodnej spoločnosti.

Pritom podklady z daňovej kontroly možno použiť ako dôkaz v trestnom konaní. Z ustanovenia § 119 Trestného poriadku vyplýva najmä pre orgány činné v trestnom konaní, ale aj pre ostatné subjekty trestného konania, povinnosť konať pri získaní dôkazov tak, aby nebol porušený zákon. V predmetnej veci orgány činné v trestnom konaní získali všetky daňové podklady pre trestné stíhanie legálne s tým, že protokoly o daňových kontrolách, či zápisnice o ústnych pojednávaniach, daňové priznania a podobne sú dôkazy použiteľné v trestnom konaní. Výsledok daňovej kontroly a presné ustálenie rozsahu nadmerného odpočtu, majú pre trestné konanie obsahovú hodnotu ako odborné vyjadrenie a preto ide o dôkazy pre trestné konanie relevantné. (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.05.2019 sp. zn.: 3 Tdo 8/2018)

Ďalej z výpisov z obchodného registra vyplýva, že

- konateľom spoločnosti XXXXX bol v období od 25.11.2005 do 08.02.2016 obvinený XXXXX s tým, že táto bola zrušená ku dňu 09.02.2016 v dôsledku zlúčenia,
- konateľom spoločnosti XXXXX bol v období od 15.09.2015 do 13.04.2017 XXXXX a v období od 14.04.2017 do 06.11.2017 XXXXX s tým, že táto bola zrušená ku dňu 07.11.2017 taktiež v dôsledku zlúčenia.

Vyššie uvedené údaje v spojení s obdobím, kedy bola samotná daňová kontrola vykonaná (pozn. v období od 19.12.2016 do 28.11.2017) svedčia o „záhadnej“ personálnej zmene v osobe štatutárneho zástupcu spoločnosti XXXXX a koniec koncov aj o samotnom zrušení tejto spoločnosti. Tieto skutočnosti ďalej len krásne dokresľujú výpovede svedkov XXXXX a XXXXX.

Svedok XXXXX v tejto súvislosti okrem iného uviedol, že s prvotným nápadom zviditeľniť spoločnosť XXXXX, prišiel majiteľ akcií na doručiteľa spoločnosti XXXXX, ktorá bola 100 % majiteľom spoločnosti XXXXX XXXXX i keď konateľom v tom čase bol pán Košťál. Obchod vykonal on a konateľ spoločnosti XXXXX K objednávke zo dňa 30.08.2015, že mala spoločnosť XXXXX, vyrobiť a následne zabezpečiť pre spoločnosť XXXXX, reklamný priestor sa vyjadriť nevedel, nakoľko v dobe splatnosti aj plnenia už nebol konateľom a ani zamestnancom spoločnosti XXXXX K reálnemu ukončeniu konateľstva v spoločnosti XXXXX uviedol, že to prebiehalo tak, že ho telefonicky kontaktoval XXXXX s tým, že sa chce stretnúť, pričom sa stretli v

Hlohovci, kde mu dal XXXXX podpísať, že končí ako konateľ. Žiadne doklady neodovzdával novému konateľovi.

Svedok XXXXX uviedol, že od 15.09.2015 do 13.04.2017 bol konateľom spoločnosti XXXXX a týmto sa stal na požiadanie XXXXX z dôvodu, aby táto spoločnosť nezanikla. Preveril si o akú spoločnosť ide a nakoľko bolo všetko v poriadku, tak si konateľstvo prevzal, konateľom bol len papierovo, nič v mene spoločnosti neriešil. JUDr. Svíbovi udelil generálnu plnú moc na zastupovanie spoločnosť. Ohľadom uzatvorenia zmlúv sa nevedel vyjadriť, bývalého konateľa Ing. Radovského nikdy predtým nepoznal a ani sa nestretli. Nebol nikdy ani v kancelárii, nevedel uviesť, či mala spoločnosť zamestnancov a ani nevedel kto spracovával účtovníctvo. Konateľstvo zastával bezodplatne. Spoločníkom spoločnosti XXXXX, bola spoločnosť XXXXX, a.s., ale o ich vzájomných vzťahoch nevedel. Neprevzal ani žiadne účtovníctvo a ani žiadne zmluvy. Uviedol, že Daňový úrad XXXXX viedol daňovú kontrolu a zúčastnil sa ústneho pojednávania dňa 16.03.2017 spoločne s XXXXX kde sa k činnosti spoločnosti XXXXX nevedel vyjadriť a splnomocnil JUDr. Svíbu. Ako sa dozvedel dňa 14.03.2017, že bude daňová kontrola a ústne pojednanie, sa listom vzdal konateľstva, ktorý adresoval do XXXXX-u a XXXXX-u hneď v ten deň. Následne mu prišlo rozhodnutie jediného spoločníka podpísané XXXXX predsedom predstavenstva XXXXX-u. Žiadne doklady novému konateľovi neodovzdával.

XXXXX predložil do spisového materiálu taktiež rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti XXXXX, vykonávajúceho pôsobnosť valného zhromaždenia, kde spoločnosť XXXXX, s.r.o., ako jediný spoločník spoločnosti, XXXXX, rozhodla o odvolaní konateľa spoločnosti XXXXX – XXXXX ku dňu 31.03.2017 a vymenovala nového konateľa spoločnosti XXXXX - XXXXX.

Svedok XXXXX okrem iného v rámci svojho výsluchu uviedol, že dňa 31.03.2017 sa stal konateľom spoločnosti XXXXX, pričom konateľom sa stal po tom, čo prevzal od spoločnosti XXXXX, a.s. ich podiel v spoločnosti XXXXX Túto kúpu mu sprostredkoval XXXXX, ktorého pozná dlhé roky a taktiež jeho celú rodinu, mal znalosť, že XXXXX obchodoval s čistiacimi a hygienickými potrebami.

Napokon z výsluchu svedka XXXXX okrem iného vyplynulo, že v súvislosti s kontrolou voči spoločnosti XXXXX, uviedol, že si spomína na skutočnosti ako do kancelárie na ul. Pribinovej v Hlohovci, kde sa v tom čase nachádzal, vstúpili nejaké osoby, ktoré sa predstavili ako pracovníci daňového úradu alebo finančnej správy, kde mu uviedli, že prišli pre nejaké dokumenty. Na podrobnosti si nespomína, ale nejaké dokumenty si odniesli, o čom spísali aj doklad, ktorý podpísal. Spomenul si, že mu bolo udelené určité splnomocnenie na zastupovanie spoločnosti XXXXX, najmä na vybavovanie bežných záležitostí spoločnosti. O zastupovanie spoločnosti XXXXX, ho požiadal jeho otec – XXXXX a malo ísť o obdobie pokiaľ nebude vymenovaný novým konateľ. Plnú moc mu udelil XXXXX, konateľ spoločnosti XXXXX

Inak povedané, samotná skutočnosť, že obvinení mohli zabezpečiť za účelom zabezpečenia riadneho vedenia účtovníctva externého účtovníka alebo zabezpečili zmenu v osobe štatutárneho zástupcu spoločnosti XXXXX, prípadne zabezpečili zrušenie predmetných spoločností v dôsledku zlúčenia, ich žiadnym spôsobom v súčasnom štádiu trestného konania nevyvíňa a ani žiadny spôsobom

nepreukazuje ich nevedomosť o reálnom neuskutočnení plnení podľa posudzovaných fiktívnych faktúr, resp. nepreukazuje ich nevedomosť o spôsobe vedenia účtovníctva a chodu týchto spoločností. Jednak obvinený XXXXX mal právo rozhodovať o tom, ako bude nakladané s finančnými prostriedkami spoločnosti XXXXX, bol v jej mene oprávnení konať navonok vo všetkých veciach, ktoré sa jej týkajú, teda aj riadiť každodenný a bežný chod spoločnosti - je teda nepochybne jednou z elementárnych povinností konateľa spoločnosti všeobecne plniť si svoje zákonné povinnosti, o ktorých ako konateľ aj mal subjektívnu vedomosť. Naproti tomu hoci obvinený XXXXX de facto nevykonával funkciu štatutárneho zástupcu, obchodnú spoločnosť XXXXX reálne ovládal práce cez osoby vykonávajúce funkciu štatutárneho zástupcu, o čom svedčia vyššie uvedené výpovede svedkov.

Na tomto mieste možno odkázať aj na rozsudok Najvyššieho súdu zo dňa 19.02.2008, sp. zn.: 3 Obo 106/2007, podľa ktorého v zmysle § 5 ods. 1, 2 zákona o účtovníctve účtovné jednotky môžu poveriť vedením svojho účtovníctva aj inú právnickú alebo fyzickú osobu. Poverením sa však účtovná jednotka nezbavila zodpovednosti za vedenie účtovníctva a za jeho preukazovanie. Je zrejmé, že konatelia zodpovedajú za stav vedenia účtovníctva a predpísanej evidencie bez ohľadu na to, či tieto činnosti vykonávajú osobne, alebo či ich zabezpečujú prostredníctvom iných právnických alebo fyzických osôb. Tým však nie je dotknutá zodpovednosť tretích osôb za riadny výkon týchto činností v zmysle osobitných predpisov (napríklad správne zaúčtovanie dokladov, dodržiavanie zákonných lehôt v účtovníctve a v oblasti daní). Zodpovednosť konateľa za škodu, spôsobenú spoločnosti porušením povinností v súvislosti s výkonom funkcie je podľa ustanovenia § 373 Obchodného zákonníka objektívna.

Vyššie uvedené platí o to viac v trestnom konaní, čo vyplýva napríklad aj z uznesenia Najvyššieho súdu ČR zo dňa 21.06.2006, sp. zn.: 5 Tdo 558/2006, kde Najvyšší súd ČR konštatoval, že zaistenie riadneho vedenia predpísanej evidencie a účtovníctva nezbavuje zodpovednosti v zmysle ust. § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako ani trestnej zodpovednosti, a to *„s ohľadom na odlišný predmet úpravy trestného a obchodného práva. Trestní zákon totiž upravuje zčásti totožný predmet úpravy ako obchodní zákoník, s ohľadom na odlišný účel úpravy však reguluje pouze režim nejzávažnejších zásahů do práv a povinností stanovených těmito předpisy. Chrání tedy nejvýznamnější objekty vyplývající ze skutkových podstat jednotlivých trestných činů a porušení těchto objektů sankcionuje ze specifických hledisek vyplývajících právě a jen z trestního zákona. Je proto přirozená situace, že teprve v okamžiku porušení zájmu chráněného trestním zákonem (tj. naplněním znaků skutkové podstaty trestného činu) nastupují následky stanovené v trestním zákoně. V tomto případě je tedy zapotřebí na počínání obviněných kromě občanskoprávních předpisů aplikovat také ustanovení trestního zákona, neboť i přes případné zproštění se odpovědnosti za vedení účetní evidence z hlediska obchodního práva obvinění aktivním volním jednáním způsobili naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu a porušili objekt chráněný (výlučně) trestním zákonem. Odpovědnost za škodu podle obchodního práva (resp. její možná neexistence) tedy v daném případě nevyklučuje odpovědnost trestní. Obviněným není kladeno za vinu porušení pravidel vedení předepsané evidence jinou osobou, ale fakt, že vlastním jednáním (tedy nikoli osoba pověřená vedením evidence) vědomě uplatnili neoprávněně u finančního úřadu nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty a nárok na vrácení spotřební daně vyplývající z fingovaných faktur. Ad absurdum by*

uznání této námitky znamenalo, že v případě pověření kvalifikované osoby vedením účetní evidence by ze strany statutárních orgánů bylo možné této osobě předávat k zaúčtování jakékoli (i falešné) doklady bez jakékoli odpovědnosti za jejich obsah a v důsledku toho i za vyšší daňové povinnosti. Takovou konstrukci však platná právní úprava nepřipouští.“

Napokon pokiaľ ide o naplnenie subjektívnej stránky a motívu stíhaných trestných činov, poukazujem na závery plynúce zo stanoviska trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky pod č. 3/2011, podľa ktorého subjektívna stránka predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, na základe konkrétnych skutkových okolností.

Inými slovami, subjektívna stránka trestného činu nebýva v skutkovej vete uvedená explicitne použitím formulácie „úmyselne“ či „z nedbanlivosti“, ale musí byť vyvoditeľná z popisu skutku, teda zo samotného spôsobu, akým páchatel' skutok vykonal.

K uvedenej problematike sa vyjadril aj ústavný súd, keď uviedol, že skutková veta má stručne a výstižne vyjadriť žalovaný skutok, ktorého sa obžalovaný podľa zistenia súdu dopustil. Súd v nej uvedie konkrétne údaje týkajúce sa miesta, času a spôsobu spáchaného skutku a údaje relevantné z hľadiska zákonných znakov stíhaného trestného činu ako aj z hľadiska individualizácie skutku tak, aby tento nemohol byť zamenený s iným. Popis skutku (predovšetkým spôsob jeho spáchania) musí byť uvedený tak, aby jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol obžalovaný uznaný vinným (III. ÚS 509/2015).

Podstatné je preto zistiť, či z vymedzeného skutkového deja uvedeného v skutkovej vete dostatočne vyplýva zavinenie páchatel'a aspoň vo forme nepriameho úmyslu, resp. či skutkový dej takú formu zavinenia vylučuje, alebo relevantne spochybňuje. Ak teda ide o subjektívnu stránku vo forme zavinenia, tá je daná psychickým vzťahom páchatel'a k ním spôsobenému následku (kvalifikovaným podľa kritérií § 15 a § 16 Trestného zákona) a na jej bližšiu špecifikáciu sa usudzuje podľa vonkajších prejavov páchatel'a (zodpovedajúcich znakom objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu) popísaných v skutkovej vete. Skutková veta preto nie je priamym popisom subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, ale nesmie zavinenie páchatel'a zodpovedajúce použitej právnej kvalifikácii vylučovať, alebo relevantne spochybňovať z toho hľadiska, že v dôsledku inej formy zavinenia bolo potrebné použiť odlišnú právnu kvalifikáciu, alebo že vôbec nejde o trestný čin pre nedostatok zavinenia, resp. úmyselného zavinenia pri úmyselnom trestnom čine (napr. IV. ÚS 336/2020).

Vzhľadom na vyššie uvedený teoretický exkurz je možné konštatovať, že u oboch obvinených je prítomný ako prvok vôle, tak aj prvok vedomia, keďže s poukazom na všetky okolnosti posudzovanej trestnej veci mohli minimálne vedieť, že svojím konaním môžu porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, a pre prípad, že ho spôsobia, boli s tým uzrozmiení.

Napokon v prípade aplikácie zásady ultima ratio, uplatňovanej v trestnom konaní o prečinoch v zmysle ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona, uvádzam, že zásadne každý skutok vykazujúci všetky formálne znaky prečinu je potrebné v trestnom konaní posúdiť ako prečin. Ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona v prípade prečinov vyjadruje tzv. materiálny korektív znamenajúci, že skutok vykazujúci formálne znaky prečinu nie je možné posúdiť ako prečin, ak naplnením kritérií upravených v ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona je závažnosť skutku znížená na nepatrný stupeň. Pri určovaní závažnosti prečinu je potrebné posudzovať viaceré kritériá, ktoré tvoria jeden celok, a to spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a v neposlednom rade aj pohnútku páchatelia.

So zreteľom na doposiaľ ustálený skutkový stav možno v súvislosti s aplikáciou zásady ultima ratio konštatovať, že na základe vyššie uvedenej argumentácie týkajúcej sa zavinenia a motívu obvinených nie je v danej veci možné ani len uvažovať o aplikácii materiálneho korektívu v zmysle ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona. Samotnú závažnosť stíhanej trestnej činnosti umocňuje práve doposiaľ ustálená výška rozsahu protiprávnej činnosti.

S poukazom na uvedené je zrejmé, že skutok sa stal, tento vykazuje všetky znaky prečinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona (v znení zákona č. 40/2024 Z. z.) a prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona (v znení zákona č. 40/2024 Z. z.), t. j. subjektu, subjektívnej stránky, objektu a objektívnej stránky, pričom je dostatočne odôvodnený záver, že stíhaného skutku sa mali dopustiť práve obvinení XXXXX a XXXXX.

K premlčaniu

Trestný zákon (v znení zákona č. 40/2024 Z. z.) v prípade spáchania prečinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona ustanovuje trestnú sadzbu od 1 roka do 5 rokov a v prípade prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona trestnú sadzbu od 6 mesiacov do 3 rokov.

Podľa § 87 ods. 1 Trestného zákona (v znení zákona č. 40/2024 Z. z.) trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je

- a) tridsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody na doživotie,
- b) pätnásť rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou desať rokov,
- c) desať rokov, ak ide o ostatné zločiny,
- d) päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky,
- e) tri roky pri ostatných prečinoch.

Podľa § 87 ods. 2 Trestného zákona (v znení zákona č. 40/2024 Z. z.) sa do premlčacej doby sa nezapočítava

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchatelia postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,

- b) doba, po ktorú sa páchatel zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu,
- c) skúšobná doba podmiennečného zastavenia trestného stíhania,
- d) doba, po ktorú bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia, alebo
- e) doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie.

Podľa § 87 ods. 3 Trestného zákona (v znení zákona č. 40/2024 Z. z.) Premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi riadnymi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu obvineného, okrem prípadu, ak obvinenie bolo následne zrušené, alebo
- b) ak páchatel spáchal v premlčacej dobe nový trestný čin, za ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Inštitút premlčania trestného stíhania v zmysle § 87 Trestného zákona vychádza z toho, že uplynutím času postupne zaniká potreba trestnoprávnej reakcie na spáchaný trestný čin, a to ako z hľadiska generálnej prevencie, tak aj z hľadiska individuálnej prevencie. Z uvedeného dôvodu premlčaním trestného stíhania zaniká trestnosť činu a trestné stíhanie sa stáva neprípustným, nemožno ho začať, a v prípade, ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené.

Podmienkou zániku trestnosti pri premlčaní trestného stíhania je uplynutie času stanoveného zákonom. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné počítat od doby konania, t. j. keď bol trestný čin dokonaný, resp. od okamihu jeho spáchania.

Pri pokračovanom trestnom čine sa za okamih spáchania trestného činu považuje okamih spáchania posledného čiastkového trestného činu.

V posudzovanom prípade došlo k dokonaniu posledného čiastkového útoku dátumom podania dodatočného daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2014 dňa 18.12.2016, od kedy by začala plynúť aj zákonom stanovená premlčacia doba. Táto je v prípade prečinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v zmysle § 87 ods. 1 písm. d) Trestného zákona päťročná a v prípade prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona v zmysle § 87 ods. 1 písm. e) Trestného zákona trojročná.

Vzhľadom na dátum vydania uznesenia o vznesení obvinenia (pozn. dňa 20.05.2024) možno konštatovať, že trestné stíhanie bolo vo vzťahu k prečinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona premlčané ku dňu 19.12.2021 a vo vzťahu k prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona premlčané ku dňu 19.12.2019.

Na základe tejto skutočnosti boli vyhodnotené aj možnosti predĺženia premlčacej lehoty vo forme spočívania plynutia premlčacej lehoty ako aj prerušenia plynutia premlčacej lehoty, avšak v danej veci nie je možné konštatovať splnenie podmienok stanovených v ust. § 87 ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona ani k jednej z obvinených osôb.

Z uvedeného teda vyplýva, že trestnosť stíhaných skutkov zanikla premlčaním trestného stíhania.

Nakoľko v danej trestnej veci je trestné stíhanie premlčané (pozn. a na základe pokynu prokurátora nadriadenej prokuratúry je vzhľadom na novelizované znenie trestných kódexov nevyhnutné prednostne pred akýmkoľvek rozhodovaním vyriešiť otázku prípustnosti trestného stíhania, čím bude eventualite jej prípustnosti minimalizovaná doba samotného trestného stíhania) došlo tým k splneniu všetkých zákonných podmienok pre zastavenie jeho trestného stíhania postupom podľa vyššie citovaných ust. § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku v spojení s ust. § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

Mgr. Peter Repa
prokurátor